

ОСОБЛИВОСТІ ПАТОМОРФОЛОГІЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ МАСТОЦИТОМУ СОБАК

Ivashkiv B.B., Misak A.P.

Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З.Гжицького, Львів, Україна,
bogdan.ivashkiv31@gmail.com

Мастоцитома є однією із найбільш поширених (7-21%) і водночас маловивчених онкологічних захворювань шкіри у собак. Метою роботи було вивчення особливостей клінічного прояву шкірних мастоцитом згідно критеріїв клінічної TNM класифікації та патоморфологічної (цитологічної та гістологічної) верифікації неоплазії за двоступеневою класифікацію Kiupel. Оскільки, MCTs у собак може проявлятися специфічними клінічними ознаками, обумовленими симультанним перебіgom необластичних, запальних та алергічних процесів, діагноз ставили комплексно. Відбір матеріалу для цитологічного дослідження здійснювали шляхом тонкоголкової прицільної біопсії (FNA) під контролем УЗД. Встановлення первинного діагнозу ґрунтувалося на цитологічній ідентифікації мастоцитів – великих округлих клітин із гранулами пурпурового кольору в базофільній цитоплазмі. Під час проведення цитологічного дослідження акцентовано увагу також на морфологічну структуру опасистих клітин, зокрема їх оцінювали на предмет наявності внутрішньоцитоплазматичних гранул, ядерного плеоморфізму, мітотичних фігур, дво- або багатоядерності та анізокаріозу. Тобто, критеріїв дворівневої класифікації за системою Kiupel, за якими розділяють MCTs на низько- та високозлюякісні пухлини.

В результаті досліджень було проаналізовано 24 випадки шкірної мастоцитоми в собак, які проходили повний курс діагностично-лікувальних заходів в умовах кафедри хірургії та клініки дрібних домашніх тварин ЛНУВМБ імені С.З. Гжицького.

За результатами клінічних досліджень, згідно критеріїв міжнародної клінічної TNM класифікації на момент поступлення у клініку в 7 (29,2%) собак встановлено I стадію розвитку пухлинного процесу, у 10 (41,7%) – II, у 6 (25%) – III і в 1 (4,1%) тварини – IV стадію. На підставі даних цитологічної оцінки біопсійного матеріалу відібраного із пухлин і регіонарних лімфатичних вузлів мастоцитому низького ступеня злюякісності констатовано у 17 (70,8%) тварин і у 7

(29,2%) випадках неоплазії були охарактеризовані як високозлюкісні. За гістологічного дослідження ексцизійного матеріалу відібраного під час хірургічної операції у 16 (66,7%) собак верифіковано мастоцитому низького ступеня злюкісності та відповідно, у 8 (33,3 %) тварин MCTs високого ступеня злюкісності. Порівняльний аналіз даних клінічної TNM класифікації та результатів двоступеневої гістологічної класифікація (Kiupel) показав, що величина пухлини та ступінь її злюкісності є взаємопов'язаними, адже прослідковується тенденція, при якій, поряд із зростанням показника T, що за клінічної TNM класифікації пухлини відображає її розмір, зростає і кількість випадків верифікації новоутворень, які мають злюкісний характер. Чутливість патоморфологічного дослідження становила 87,5% і специфічність 95,8%.

Підсумовуючи результати досліджень, зазначимо, що отримані дані порівняльного аналізу клінічних стадій та гістологічних ступенів шкірної масоцитоми встановлюють пряму кореляцію між величиною пухлини та ступіню її злюкісності. Також встановлено, що злюкісний перебіг захворювання характерний для мастоцитом, що локалізуються в собак в ділянках тіла вільно доступних для постійного травмування (кінцівки, ділянки пахвини, промежини, шиї). Це дає підстави на вивчення прогностичних факторів щодо біологічної поведінки шкірної мастоцитоми та післяопераційного виживання собак.